№ 18

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we SRODĘ DNIA 3 MARCA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Stosownie do przyjętego zwyczaiu w mieście tutéyszém, dnia 23 p. m., dana była maskarada, na zysk ubogich, przez Towarzystwo Dobroczynności Wileńskie utrzymywanych. Szanowna Publiczność Wileńska, któréy hoynością w każdym roku dom Towarzystwa silnie bywa wspierany, i w tym dniu okazała, jak mocno przyczyniać się pragnie, do powiększenia funduszów Towarzystwa, w celu pomagania nieszczęśliwym założonego. Gdy o dniu na maskaradę przeznaczonym uwiadomiono, wiele gorliwych osób rozebrało pomiędzy siebie do rozdania bilety i wkrótce znaczna ich liczba wyprzedaną została. Wielu, nie przestaiąc na postanowionéy zwyczaynéy cenie biletów, hoynie daleko więcéy za nie płacili. Sale licznem zgromadzeniem napełnione były. Osoby pierwszemi zaszczycone godnościami przybyły takoż, aby mieć uczestnictwo w pomocy biednym. Niektórzy ubodzy z domu Towarzystwa, użyci do posługi, świadkami byli znacznego zgromadzenia; każdego z osób wchodzących na salę uważali oni, jako swego dobroczyńcę i przyjaciela ludzkości. Dochód z téy maskarady po odtrąceniu expensu i redukcyi rozmaitych monet, uczynił złotych 3,271 groszy 20; a taki dochód przy trudnych czasach, czyni przekonanie o gorliwości mieszkańców tego miasta, do wspierania Domu ubogich.

Towarzystwo Dobroczynności Wileńskie, przyymując w każdym czasie, do Domu swego prawdziwie biednych, utrzymuje teraz ubogich różnego wieku i obojéy płci osób 150, gdzie wszyscy odbierają przyzwoitą żywność i odzienie a chorzy, mają nadto radę Doktorów i opatrywani są lekarstwami; prócz tego, około pięciudziesiąt osób bierze z Domu Towarzystwa żywność do miasta, a niektóre z nich, mianowicie nieśmiejące żebrać, odbierają wsparcie w pieniądzach. Liczba ich codziennie się powiększa. Towarzystwo znayduje obowiązkiem swoim oświadczyć, iż ktobykolwiek, żebrał i dopraszał się na ulicach lub po domach jałmużny, taki czyni to jedynie z nawyknienia do próżniactwa i nie zasługuje, ażeby jałmużna była mu udzieloną: albowiem Towarzystwo Dobroczynności; stosownie do celu swego założenia, nikomu prawdziwie biednemu mieysca u siebie i wspàrcia nie odmawia.

Dnia 28 p. m., przybyła tu z *Petersburga*, jadącá za granicę, Hrabini z Xiążąt *Kurakinów Zotowa*; dniem pierwiéy przybył także z *Petersburga*, Jenerał Major *Twaragow* ze szczególnémi poleceniami.

Dnia 2. t. m., przyszedł tu oddział jeńców polskich, 185 ludzi, powracających z *Omska*, *Petropawłowska* i *Tobolska*, do xięztwa *warszawskiego*.

W drugim numerze *Dziennika Wileńskiego*, który wyszedł tu ostatniego dnia przeszłego miesiąca, zawierają się następujące rzeczy: 1) *O języku polskim*, przez *Jana Sniadeckiego* (dokończenié). 2) *Kilka szczegółów o życiu i dziełach* Stanisława Trębeckiego. *Wyjątki z listów*, P. Michała Konàrskiego. 3) *Wiersz* Trębeckiego *do JP.... M.* mieszkającego na wsi. 4) *Niesłowność* i bayka *Płaszcz i Frak*, *Antoniego Goreckiego*. 5) *Wiadomość o Rozprawie*, P. Kamieńskiego o Przedawnieniu czyli Preskrypcyi — na posiedzeniu akademickiém Uniwersytetu Wileńskiego, d. 15 grudnia 1815 roku, czytana przez Professora *Malewskiego*. 6) Kilka słów o przesądach gminnych, z opisaniém złoczyństwa jednéy mniemanéy czarnoxiężnicy, tłumaczenie z dzieła peryodycznego *Bibliotèque Britannique*. 7) *O Higiienie wieku młodzieńczego*, z wyłożeniem jednego téy nauki rozdziału, o *Edukacyi panien na pensyi*, przez *Augusta Becu*. 8) Architektura. Dokończenie rozbioru dzieła Hrabi *Sierakowskiego*, przez *Jana Sniadeckiego*. Nnmer ten má stronic 196.

Gazeta petersburskà, *Ruski Inwalid*, z *Petersburga*, pod d. 13 lutego, umieściła podziękowanie swoje dla tych, którzy nowé ofiary na rzecz inwalidów rossyyskich uczynili, a mianowicie: dla Sekretarza kolegialnego *Konczewina*, który przysłał 200 rubli; koleg. Asses. *Batuszewa*, który także 200 rub.; dla szlachty gub. *włodzimierskiéy*, która 240 rubli złożyła; abszytowanego majora *Karola von Ceyssa*, który prócz wniesionych 100 rubli na prenumeratę gazety naszéy (więcéy jak we troje od zwyczaynéy prenumeraty), jeszcze przysłał rewers na 360 r. sr., należących mu od pewnego Jenerała rossyyskiego; dla obywateli gubernii *kurskièy*, którzy 450 r. przysłali; i t. d.

Gazeta petersburská, *Poczta Północná*, donosi z *Rewla*, *dnia* 10 *lutego*: „Port tutéyszy w przeszłym miesiącu styczniu, lodem się pokrył, a d. 25 przed zupełném zamarznieniem, przybyły do niego trzy okręty kupieckie: 1 rossyyski z *Lubeki*, z balastem i towarami; 1 duński z *Kronstadu*, ze zbożém, które idzie do *Lubeki*; 1 *szwedzki* z *Gefle* z balastem.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

AUSTRYA.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, pod d. 25 lutego donosi z *Wiednia*: „Stosownie do naywyższego rozkazu, 56 batalionów milicyi i garnizonowych, które w czasie woyny w prowincyach niemieckich uzbroione były, iako też sztabs infanterya, tudzież korpusy zdrowia i sztabs dragonów, rozpuszczone bydź mają.”

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* umieściła z listu z *Wiednia*, pod d. 15 lutego: „Zapewniaią, że *Prussy*, w układach o *Saxoniią*, przyznały wielkie korzyści dla miasta *Lipska*, tak co do żeglugi na *Elbie*, iako też w ogólnym względzie handlowym. — O działaniach woiennych Króla Néapolitańskiego przeciwko *Rzymowi*, nic tu ieszcze pewnego nie wiemy. — Wyiechał ztąd pozawczora goniec, który wiezie do Króla saskiego zaproszenie, aby się niezwłócznie do *Brynu* chciał udadź. Jak tylko Król saski da swoie zezwolenie i wszystko urządzoném zostanie, naówczas przywrócenie dawnego rządu saskiego w pozostałych prowincyach i ostateczne objęcie w posiadłość krajow ustąpionych *Prussom*, ze strony pruskiego rządu nastąpi. Jeżeliby Król saski zezwolenia swego odmówił, wtedy mocarstwa sprzymierzone weydą w układy z Xiążęciem *Antonim*.”

„Dom Xiążąt *Oranii* posiadłości swoich w *Niemczech* dla *Pruss* odstąpił, za co otrzymuje *Luxemburg*, która iednak prowincya do związku niemieckiego

należeć będzie, a miasto *Luxemburg* równie, iak *Moguncya*, staną się twierdzami związku.

„Przez wcielenie *Fryzyi wschodniey* &c. otrzymuie *Hannower* związek z *Hollandyą*, którą, nietylko ze względu na handel, ale też i dla przyszłych stosunków federacyi niemieckiéy, za rzecz nader wielkiey wagi, uważać należy. Względem zasady odstąpienia dla *Hannoweru*, nastała zgoda ieszcze w czasie bytności obcych monarchów w *Londynié*: wtedy bowiem dla umorzenia około 60,000,000 talarow, które *Angliia* i *Hannower* z różnych pretensyy do *Pruss* mieć mogły, obowiązały się *Prussy*, *Hildesheim* i inne kraie w *Hannowerskiém* położone, albo z nim graniczące wklęsłości, z liczbą 300,000 dusz odstąpić.

„Do niepewnych należy pogłosek, że Cesarzowa *Marya Ludwika* rezydencyą swoię na przyszłość nie w *Parmie*, ale w *Saltzburgu* mieć będzie: powrót bowiem tego kraiu do *Austryi*, za podobny uważaią. Mówią, że i *Passawa Austryi* powrócona będzie. Względem *Fuldy* nic ieszcze nie postanowiono.

„Nieporozumienia między Papieżem i dworem Neapolitańskim wielką tu wzbudzaią uwagę: gdyż wszystko taką zdaie się mieć postać, iak gdyby nieukontentowania te, bardzo rozległe i nader znaczące mogły mieć skutki, osobliwie dla niektórych wielkich mocarstw, które ieszcze *Joachima* za Króla nie uznały.

„Wśród pomyślnych widokow politycznych, kurs papierów naszych co raz iest lepszy. — Rozumieią, że Król Duński przez nabycie nowych krajow stanie się członkiem niemieckiego związku.”

Z innego listu z *Wiednia* teyże datty: „Zaproszenie Króla saskiego do *Brynu*, które ma bydź skutkiem uczynionéy ze strony pruskiey propozycyi, może bydź uważane, iako dowód niewzruszonych uczuć i chęci załatwienia wszystkiego, w taki sposób, jakiego wymaga utrzymanie pokoiu i przyiaźni między Członkami kongressu. W tém, co się tycze spólnych *Austryi*, *Rossyi*, i *Prus*, względem interessu *Polski* maiących się postanowić warunkow, niezmiernie są podzielone głosy, i układy ieszcze trwaią. *Austrya* żąda wolnéy na *Wiśle* żeglugi, na co może nastąpić zgoda, iak tylko stosownie do żądania *Rossyi* względem spólnych poddanych (*sujets mixtes*) postanowienie nastąpi. — Cesarz *Alexander* bardzo częste miewa rozmowy z Vice-Królem Włoskim. Maią za rzecz pewną, że Vice Król otrzyma Xięztwo w *Niemczech*, o co *Bawarya* mocno się stara. — Wyyśdź ma zupełny zbiór pism sławnego Kawalera *Gentz*.”

Z listu, z *Wiednia* pod 16 lutego: „Powolność, iaką okazały *Prussy* względem *Saxonii*, zapewnia temu państwu prawo do miłości wszystkich *Niemców*, za taką ofiarę dla powszechnego pokoiu. Ale *Sasi* podział swoiey oyczyzny uważaią za naywiększe nie szczęście, na iakie oni przyyśdź mogli.”

Z innego listu z *Wiednia* pod 7 lutego: „Gdy dobroczynne porozumienie się względem istotnych terrytoryalnych stosunków w *Niemczech*, iuż nastąpiło i powszechnie wiadomém się stało, dzień ode dnia oczekuie publiczność tuteysza uroczystego w tey mierze ogłoszenia: co tym czasem do wielu fałszywych pogłosek jest powodem. Dzień 12 t. m., jako rocznica urodzin Cesarza naszego, z ukontentowaniem wszystkich dobrze myślących, przez oświadczenie Monarchów obcych, miał zostać oznaczonym. Podług krążącego tu pisma, które zapewne jednak nie z niewątpliwego pochodzi źrzódła, d. 27 t. m. ma bydź obchód powszechnego pokoju i ogłoszenie postanowień *Kongressu*. Ze cós podobnego wkrótce udzielonem będzie publiczności, zdaje się bydź rzeczą nie wątpliwą; reszta zaś wszystko, czcze tylko są pogłoski. — *Prussy* otrzymuią także xięztwo *Sasko-Lauenburskie* i kąty do niego wpadające krajów *Lüneburskich*, na prawym brzegu *Elby*. — Idzie teraz rzecz o wynagrodzenie *Bawaryi*, za kraje przez nią posiadane, dawniey do *Austryi górnéy* należące i *Salzburg*. *Bryzgowiia* i powrócenie jey znowu pod panowanie austryackie, ważnym jest teraz przedmiotém układów, co do południowych *Niemiec*. — Wyjazd Cesarzowéy Jeymości Rossyyskiey przeznaczony jest na d. 28 t. m. — Minister Baron *Stein*, ma wkrótce *Wiedeń* opuścić i do dóbr swoich wyjechać.”

W ł o c h y.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, umieściła list z *Liworny*, pod dniem 5 lutego: „Témi dniami *Napoleon* był w niebezpieczeństwie życia. Młody *Korsykanin*, nazwiskiem *Teodor Ubaldi*, przybywszy na *Elbę*, zjednał sobie przystęp do *Napoleona*, i, kiedy ten zatrudniony był czytaniem papieru, *Ubaldi* puginałem mu ugodził; ale pocisk, trafiwszy na stalową sprążkę od szlejek, nie mógł bydź szkodliwym. *Napoleon*, chwycił tego młodzieńca, rozbroił go, oddał gwardyakom i do sądu zaprowadzić kazał. Dawná familiyna nienawiść miała bydź powodem temu *Korsykaninowi* do tego przedsięwzięcia.”

Taż gazeta, z *Neapolu*, pod d. 1 lutego: „Od 3 dni 10,000 ludzi woyska naszego, z bardzo piękną artylleryą, czterma kolumnami, weszło do marchiy i granic rzymskiego państwa. Drugi takoż 10cio tysięczny korpus, a w téy liczbie 4,000 jazdy, wraz idzie za pierwszym. 4,000 gwardyi otrzymały rozkáz, bydź w gotowości do wyyścia; obywatele zaś straże objąć mają. Depeszé z *Wiednia* rozwiążą postanowienie względem wyjazdu Króla, który, w zdarzeniu potrzeby na czele całego woyska swojego, sám osobiście stanąć postanowił. Lecz kto jest tym nieprzyjacielem, z którym walczyć mamy? Dotąd jescze nierozwiązane pytanie.

Siłá naszá zbroyná woysk regularnych, licząc w to i morskich żołnierzy, wynosić może 89,500 ludzi, między którymi 18,000 jazdy.”

Taż gazeta z *Rzymu d. 1 lutego*: „Woyska neapolitańskié ciągle naszemu zagrażają miastu, a biwakami swémi okolice nasze pustoszą.”

Taż gazeta z *Wenecyi*, dnia 28 stycznia: „Wczorá, o godzinie 8méy wieczorem, powstał w tuteyszym pałacu pożár, o którym rozumieją, że nie z przypadkowéy przyczyny wziął początek.”

Gazeta paryzká, *Journal des Débats*, donosi z *Florencyi*, pod 29 lutego: „Kardynał *Litta* przybył do naszego miasta w nocy d. 26, i natychmiast wyjechał do *Pizy* do naszego W. Xiążęcia. Przybycié tego prałata, który osobiste, tak wysokié, má poważenié, u N. Cesarza Jmci austryackiego i xiążąt jego familii, stało się pobudką do rozmaitych domysłów. Wszystkie ściągają się do położenia Oyca ś., którego stolicę zdaje się chcieć opanować król neapolitański. Osoby, należące do orszaku kardynała, náywiększé zachowują milczenie o tém, co zaszło w stolicy chrześciiańskiego świata. Możná mówić, że dwory neapolitański i rzymski widzą jeden drugiego.

Kardynał *Litta*, po wstaniu Xcia Jmci ze spoczynku, długą miał u niego audyencyą. Dnia 28 wysłano gońców do *Wiednia*, *Rzymu* i *Neapolu*.”

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, ze *Włoch* donosi:

„Dnia 12 stycznia w *Palermie*, z wielką uroczystością obchodzono rocznicę urodzin króla *Ferdynanda* IV.

Dnia 7 lutego, Król *Wiktor Emmanuel*, z *Turynu* do *Genui* przybył, gdzie z wielką okazałością był przyjęty. Na placu *latarni*, zkąd się náypiękniéyszy widok miasta i portu odkrywá, wystawiony był kościół pokoju, przyozdobiony różnémi stosownémi do tego celu postaciami, gdzie municypalność powitała Monarchę, i klucze miasta oddała. Angielsko-Sycylíyska załoga stała pod bronią. Król zajechał do pałacu Margrabiego *Carrega*, gdzie dál przystęp różnym urzędom. Po wieczerzy udał się na teatr S. *Agostino*, gdzie z wielkiemi oklaskami był przyjęty. Trzech je-

go ministrów i angielski poseł P. *Hill*, przed królem do *Genui* przybyli; poseł francuzki i Hrabia *Bubna*, dowódzca woysk austryackich, jeszcze są spodziewani. — Od czasu przybycia tu swego, (piszé gazeta genueńska pod 11 t. m.), ciągle N. Pan zatrudnia się sprawami publicznemi, naywięcéy czasu poświęcał na dawanié audyencyi, którą dzień po dniu różne korpusy i szczególne otrzymywały osoby. We czwartek deputacyá uczonych, professorowie uniwersytetu, połączone z nim kolegiia nauk wojennych i marynarki, Kardynał arcybiskup z jeneralnym wikaryuszem, cztery kollegiiaty, proboszczowie, sędziowie pokoju wydziałów mieyskich, tudzież deputacye *Orada* i *S. Romo*, uszanowanie swé N. Panu złożyły. Wczora przedstawianą była Rada jeneralna policyi, urzędnicy pensyé pobierający i trybunał. cywilny. Miło nám jest donieść, iż wszystkie osoby, które dotąd miały szczęście zbliżyć się do J. K. Mości, odeszły z zupełném ukontentowaniem z okazanego im przyjęcia. &c.

Gubernator jeneralny, Feldmarszałek Hrabia *Bellegard*, dawał d. 7 t. m., w pałacu swoim w *Medyolanie* świetny bal, na który więcéy 500 osób zaproszonych było.

D. 30 stycz., weszła fregata angiélska *Clorinde*, do portu neapolitańskiego; powitała port 21 wystrzałami z dział, na które tyleż razy z warowni odpowiedziano. — Mały statek z instrumentami dla obserwatoryum neapolitańskiego, który, jakeśmy donosili, podczas burzy zaginął, d. 16 t. m., szczęśliwém zdarzeniem, sam do *Neapolu* przypłynął. — Tegoż dnia, w którym piorun tyle nieszczęść na *Scylli* zrządził; drugi piorun uderzył w wieżę i port messyński, pogruchotał wszystkie blachy i lampy morskiéy latarni, a wiele szkód zrządziwszy, wpadł nakoniec do kwartału należącego do strzelców flotylli angielskiéy, zkąd do miasta się zwrócił: szczęściem żadnego nie zabił człowieka. ”

Gazéta berlińska donosi ze *Włoch*, pod dniem 4 lutego: „ Dnia 23 stycznia, o godzinie 2giéy z południa, przybyły 2 sześciokonne pojazdy drogą z *Florencyi* do *Bononii*; zatrzymały się przed pałacém Hrabini *Ariane* (Xiężny *Bachiochi*, siostry *Napoléona*, i królowéy neapolitańskiéy); po kilku godzinach udały się drogą do *Parmy*. Na pojazdach nie było ani herbów, ani innych znaków zapewniających, do kogoby oné należały. W piérwszym z nich siedziała panienka, 8 do 10ciu lát mająca, z damą wcale młodą i xiędzem. W drugim były osoby do orszaku należące. Była téż pogłoska, że to jest córka królowéy neapolitańskiéy *Karoliny*, która opuszcza *Włochy*, a jedzie do *Szwaycár*, do dawniéyszego króla *Józefa*. — Szlachta genueńska i patrycyuszowie więcey z nowego rzeczy porządku okazują ukontentowania, aniżeli kupcy ”

Gazeta, *Journal de Francfort*, donosi z *Génui*, pod 8 lutego: „ Xiążę *Wolkoński*, z xiężną *Zofią*, szwagierkową swoją, przybył do *Rzymu*, d. 31 stycznia. ”

P r u s s y.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi o zaszłych układach terytoryalnych między *Prussami* a *Hannowerem*: „ *Brytaniia W.* w dawnieyszych układach ze sprzymierzonymi warowała sobie powiększenie *Hannoweru*, które dla położenia swego nié mogło inaczey bydź uskutecznioném, iak tylko przez odstąpienie prowincyy pruskich. *Prussy* iuż były odstąpiły *Hildesheim*; zostawało tylko ułożyć się ieszcze o niedostaiącą resztę zapewnionego powiększenia. Przyiazne stosunki obu państw były powodem połączenia z temi układami korzystnych dla obu strón zamian.

Odstępuią Prussy prócz *Hildesheimu* ieszcze *Goslar*, 22,000 ludzi w północnéy części od *Linger* i *Münster*, oraz *Fryzyą* wschodnią dla *Hannoweru*, i przyrzekaią przyłożyć się do tego, że *Hannower* i dalsze zachodzące w terrytoryum swoie wklęsłości za stosowną zamianę otrzyma. Zegluga na rzecę *Ems*, za obustronném przyłożeniem się polepszoną będzie.

Poddani pruscy mogą w prost, przez port *Embden*, handel za granicę prowadzić; mogą tam mieć swoie magazyny, i w nich towary, tak z kraiu swego; iak i do kraiu przeznaczone, przez dwa lata, bezpłatnie utrzymywać; od swego zaś tam handlu nie obowiązani są do innych, tylko do równych opłat, z poddanymi hannowerskiemi, a taryffa tych opłat spólnie ułożoną zostanie, i nie może ulegać żadnéy odmianie, bez spólnego obu stron zezwolenia. *Prussy* udzielają nawzaiem poddanym hannowerskim równe, iak i dla swoich, prawo do żeglugi na rzece *Steckenitz*.

Prussy otrzymuią za to xięztwo *Sasko-Lauenburg* z zachodzącemi w nię lineburskiemi wklęsłościami, na prawym brzegu *Elby*; prócz tego ieszcze leżący w *starey Marchii* cyrkuł *Klötze*, cyrkuł *Ellingerode*, znayduiące się w *Eichsfeldskim* włości *Rüdigershausen* i *Gänseteich*, i cyrkuł *Reckeberg* między *Ravensberg* i *Lippstadt*. Przyrzeka też *Hannower* dopomodz do otrzymania przez zamianę *Kalvörde*, *Walkenried* i innych bruńświckich wklęsłości.

Prussy będą miały dwie drogi militarne z *Altmark* i *Magdeburga* do *Minden*, przez *Hannowerskie*; nawzajem też mieć będzie *Hannower* takąż drogę z *Osnabruck* przez *Ibbenbühren* i *Ren* przez kraie pruskie do *Hollandyi*. ”

A n g l i a.

Gazeta londyńska, *Courier de Londres*, donosi z *Londynu* pod 17 lutego: „ Ostatnia gazeta nadworna zawiera dwa rozkazy gabinetowe: w pierwszym przedłużono na 6 miesięcy zakaz wywozu za granicę królestwa prochu działowego, saletry, wszelkiéy ammunicyi i broni, wyiąwszy do pobrzeżów *Afryki*, stosownie do rozkazow 20 maia 1813 r.; drugi zawiéra podobnyż zakaz i na równyż termin, względem ammunicyy morskich ze zwyczaynemi wyjątkami.

„ Wczora o pół do drugiey z południa, poseł francuzki udał się do *Carltonhuse*, w towarzystwie deputacyi przeznaczonéy od Króla Jmci Chrześciańskiego, dla złożenia Xięciu Regentowi ozdoby i ubioru orderu *ś. Ducha*. Poseł z deputacyą przyięci przez WW. Urzędników korony, ze zwyczaynemi obrzędami wprowadzeni zostali do gabinetu Xięcia Rejenta, który przyiął ich z naywiększą łaskawością i okazał ukontentowanie swoie z tego upominku, który ma bydź bardzo kosztowny.

„ Wczora odebraliśmy pocztę z *Jamaiki*. Gazety i listy dochodzą do 4 stycznia. Na wyspie tey biegała pogłoska, że *Brytaniia W.* odda *Hiszpanii* wyspę *Trinidatę*, a w zamian wezmie obie *Florydy* — Gazeta *Kingstońska* uwiadamia, że Admirał *Cocburn* miał opanować wyspę *Ameliią*, i że oddział woyska przewieziony tam został z *la Nouvelle-Providence* na fregacie *Rosa*. — W liczbie osób, które z *Jamaiki* do *Anglii* przybyły, znayduie się P. *Lavayse*, ieden z kommissarzy francuzkich, który był posłany do S. *Domingo*, a którego sprawienie się tam ściągnęło naganę Króla francuzkiego. Powiadaią, iż on iest odesłany z *Part au Prince*, i że *Pethion* kazał oświadczyć, iż żadnych propozycyy nie przyymie pierwey, aż nie otrzyma wiadomości o wypadkach kongressu wiedeńskiego. *Chrystof* zaś statecznie trwa w przedsięwzięciach nieokazuiących skłonności do poiednania się; ale mieszkańcy tey części kraiu, która mu iest poddaną, z niecierpliwością znoszą okrutne iego jarzmo.

Gazety francuzkie i holenderskie dochodzą do d. 14 lutego. (Nie zawieraią żadnych wiadomości nowych o układach kongressu.) — Mówią, iż *Napoléon* proponuie zamianę wyspy *Elby* na pewne dobra w *Szkocyi*, gdzie resztę dni swoich ma poświęcić rolnictwu.

P a r l a m e n t.

Izba wyższa. Posiedzenie dnia 16 lutego:

„ Podano wiele próśb przeciwko podatkowi od własności, które po przeczytaniu na biórze złożono. — Przyięto podanie Lorda *Lauderdale* względem ceny zboża, &c.

Genua. Margrabia *Buckingham* żąda, nim przystąpi do innych interessów, aby się zastanowiono nad rzeczą, która, mówi ón, nie należy do żadnéy negocyacyi, toczącéy się teraz, do żadnego aktu, którego objawienie mogłoby bydź niebezpiecznèm w tym czasie; lecz która należy do wypadków przeszłych i iuż wiadomych, honor i wiarę naszego kraiu, tak bardzo, podług niego, pokrzywdzaiących. Jest ona o postąpieniu rządu naszego względem *Genui.* W marcu 1814 roku, Lord W. *Bentinck* wszedł do *Genui* z woyskiem angielskiem, maiąc na chorągwiach napis: „ *Niepodległość ziemi włoskiey.* " Dnia 14 tegoż miesiąca, wydał on do mieszkańców *Genui* odezwę, w któréy wzywał do nayrychleyszego uzbroienia się za niepodległość *Włoch*, za nie podległość własnéy ich oyczyzny; obiecał im przywrócenie dawney ich konstytucyi, do którey mocno byli przywiązani. Polegaiąc na obietnicy dowódzcy sił angielskich, maiącego wtedy razem charakter dyplomatyczny; spuszczaiąc się wtedy na charakter i znajomą rzetelność narodu angielskiego; *Genueńczycy* okazali swą radość na widok woysk angielskich, które miasto ich zajęły. D. 1 stycznia 1815, *Genua* miała uyrzeć przywrócenie swéy konstytucyi; alić kilka dni pierwiey ogłosił kommendant angielski, że to miasto oddane zostało Królowi sardyńskiemu, do którego nigdy przedtém nie należało. Tak więc spełniły się obietnice Lorda *Bentinck.* Rzecz ta już skończona; wypada więc zapytać tylko: czy był Lord *Bentinck* upoważniony do czynienia tak, iak czynił? Jeźli nie był, czy wyrzeczono się jego odezwy i jego obietnic; również i ta odezwa, która obwieściła ustąpienie *Genui* dla korony sardyńskiey, czy była upoważnioną przez rząd *Brytanii W.*? Spodziewa się on, iż odpowiedź pierwszego ministra *Anglii* na te pytania będzie dostateczną do ocalenia honoru naszego od plamy za podobne postępowanie. Jeźli nie, nie wstrzymuie się od wyrzeczenia, że nayokropnieysze czasy rewolucyi francuzkiey nie ukazują przykładu równie haniebnego, a razem tak uderzającéy niesprawiedliwości i gwałtu. Jeżeli czyny te nie mogą bydź zaprzeczone, albo dostatecznie wyświecone, spodziewa się, iż Parlament i naród angielski wyrazi swoie z tego nieukontentowanie; spodziewa się, że *Włochy* własnemi siłami zdolne będą zapewnić sobie tę niepodległość, którąśmy im obiecali; spodziewa się, że systemma, którego ściśle się trzyma Kongres wiedeński wyraznie niepochwalonym zostanie, jako przeciwny zasadóm, których nigdy nie odstępowali wielcy politycy nasi. — Lord *Liverpool*, niechcę, rzekł, wchodzić w obszerne tłómaczenie się nad wypadkami, które szlachetny Margrabia tylko co opowiadał; ale pochlebia sobie, że Izba ta i naród uznają słuszność jego zdania, i kiedy nadeydzie czas przyzwoity, chętnie złoży wszystkie wiadomości, które będą żądane. Uchybiłby powinności swojéy, jeżliby się wdał w rozprawianie osobne o rzeczy jakiey, pierwéy, nim okoliczności do niéy należące mogłyby zostać udzielone Izbie, aby ta mogła zdanie swoie o tém wyrzec. Obowiązuie się, iż we wszystkiém, co się tycze wspomnionéy okoliczności, jak tylko czas przyzwoity nadeydzie, dowiedzie, że rząd *Brytanii W.* niedopuścił się żadnego aktu przeciwnego rzetelności swojéy, że nie zawiódł obietnic swoich, i nieoszukał żadnego oczekiwania, które upoważnił. Uczucia obowiązków swoich nie pozwalają mu więcéy mówić w tey rzeczy: prosi więc Izby, zatrzymać swe żądanie do czasu, w którym będzie mógł obszérniey z niey się wytłómaczyć. — Hrabia *Lauderdale* zapytuje, a kiedyby się można spodziewać tych wiadomości względem *Genui*? Czy ten kray nieszczęśliwy innemu komu nie będzie jeszcze oddany? Los jego postanowiony, czy nie? Jeźli tak, jakażby przyczyna przeszkadzać mogła do objaśnienia rzeczy? — Po chwili milczenia Margrabia *Buckingham* oświadcza, iż, ponieważ nie dano odpowiedzi dostateczney na jego pytanie, następuiącego więc poniedziałku żądać będzie złożenia odezw do Genueńczyków przez Lorda *Bentinck* i Jenerała *Dalrymple* wydanych.

Milicya. Hrabia *Fitzwilliam*, uczyniwszy niektóre uwagi, proponuie poselstwo do Xięcia Rejenta, w celu proszenia go, iżby wydane zostały rozkazy, aby będące jeszcze korpusy milicyy natychmiast rozpuszczone zostały. — Lord *Sidmouth* sprzeciwia się temu wniesieniu, zasadzając przyczyny swoie na ekonomice i innych korzyściach, wynikających z utrzymywania części siły tego gatunku. Gdyby milicya zupełnie rozpuszczoną była, trzebaby na ten czas utrzymywać wewnątrz kraju większą liczbę regularnego woyska, coby więcéy kosztowało. Dowodzi potém, iż prawo we względzie milicyi nie jest przestąpione, i że okoliczności tylko zmusiły rząd utrzymywać część tey siły, chociaż środek ten pociągnął za sobą niejakie niedogodności. — Lord *Grenville* i *Margrabia Buckingham* popierali mocno to wniesienie. Zbijali je Lord Kanclerz i Hrabia *Liverpool*: nakoniec większością głosów 27 przeciwko 12 odrzuconą została.

F r a n c y a.

Korrespondent hamburski donosi z *Paryża*, pod d 17 lutego: „ Nie ma pewności, że Jenerał *Bertrand* wyspę *Elbę* opuścił i do *Rzymu* się udał: brata jego wzięto za jego samego. — Jedna z gazet naszych doniosła o śmierci sławnego *Claudiusa* „ znanego (mówi taż gazéta) ze swego peryodycznego dzieła, które pod tytułem *Asinus* (osieł) wydawał. „ — Kiedy témi dniami, różne osoby podawano Królowi do mianowania na miéysce zmarłego Jenerała *Nansouty*: „ pozwólcie, rzekł Król z czułością, abym się mógł pierwiéy napłakać, nim przystąpię do zamiany mojego przyjaciela. — Mówią, że Lord *Gower* będzie następcą Xcia *Wellingtona* w sprawowaniu urzędu posła angielskiego przy dworze naszym. — Nie dawno Xiąże *Wagram* chciał dobra swoie, *Grosbois* zwané, które do roku 1799 do Króla należały, powrócić J. K. Mości, i złożył na to prawo Królowi służyć mające. Rozmawiając czás niejaki Monarcha z Marszałkiem, rzekł nakoniec: „ Już, Mości Marszałku, przez całą godzinę byłem właścicielem dóbr *Grosbois*; teraz ofiaruję je WP. w podarku. „ — Podług naszych gazet, dnia 24 stycznia, wypłynęła z *Kadyxu* eskadra, na wyprawę do *Ameryki*; ale po 24 godzinach żeglugi wiatry przeciwné do powrótu ją zmusiły. — Niewiadomá jeszcze liczba ludzi, którzy przez zapadnienié fabryki w *Valenciennes* życie utracili: dotąd 20 trupów z gruzów wydobyto. — Trybunał kassacyyny składa się teraz z 29 członków i jednego prezydenta — *Raguza* przez wystrzały działowe obchodziła narodzenie nowego xięcia tureckiego. W *Raguzie* znaydują się dway ajenci tureccy — Hrabia *Bruge* opuścił miéysce swojé kanclerza *zdrii honorowéy.* — P. *Quatre mere de Quincy* mianowany został jeneralnym intendentem sztuk i pomników publicznych, z pensyą 25,000 fr. — Miasto *Montmorency* otrzymało pozwolenié, dawném swém nazywać się imieniém *d'Enghien.* — Zapewniają, że Xiążę *Tayllerand* wkrótce z *Wiednia* powróci.

Gazeta paryzká, *Journal des Débats*, z *Paryża*, pod dniem 10 lutego: „ Król znáydował się dzisia na radzie swojéy. Xiążęta tamże obecni byli. — P. *Regnault* mianowany został medykiem poradnym J. K. Mci. — W listach z *Bazylei*, pod 29 stycznia donoszą: „ Kupcy tutéysi odebrali wiadomość z *Tryestu*, że towary lewantskié znacznie się podniosły: za przyczynę tego kładą wielkie uzbrajanie się w okolicach owych.

Dnia 11 lutego. Wiadomości z *Rzymu* pod 21 stycznia, nie czynią naymnieyszéy wzmianki, o rozgłoszonym najeździe krajów papiezkich przez woyska

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski P. Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów

Murata. Lord *Bentinck* dowódzca woysk angielskich na morzu *śródziemném*, o którym rozumiano, iż przybył do téy stolicy piérwszych dni stycznia, ledwie dnia 20 przybył. Nazajutrz udał się on do kardynała *Pacca*, pro-sekretarza Stanu. Nie długo ma bawić w tutéyszéy stolicy i wyjedzie do *Neapolu*. Zdaje się, że okoliczności przyśpieszą jego wyjazd.

Dnia 12 lutego. Dziś o godzinie 1 z południa, *Monsieur* z xiążętami synami swoimi, udał się na plac *Vandome*, dla odprawienia rewii oddziału z każdéy legii gwardyi narodowéy. Pieszo przechodzili wszystkie szeregi. *Monsieur* oświadczył ukontentowanie swoje z pięknéy postawy żołnierza. Potém woyska te przeciągały przed Xiążętami z okrzykami: *Niech żyje Król! Niech żyją Burbony!* Lud gromadnie zebrany powtarzał też okrzyki. — Król sám uwiadomił P. *de Séze*, o mianowaniu jego za prezydenta trybunału kassacyynego. — Jesteśmy upoważnieni oświadczyć, że polityka *Napoléona* zgoła się nie przyłożyła do zawarcia zerwanych dziś ślubów małżeńskich Xiążęcia *Wirtemberskiego* z córką króla bawarskiego. — Król familii *Pastour de Cosebelle*, nadał godność szlachectwa. — P. *Kazimierz Pastour de Cosebelle* mianowany inspektorem jeneralnym więzień.

Dnia 13 lutego. Król dzisia odprawił posiedzenie swéy rady. *Monsieur* i xiążęta synowie jego na niéy się znaydowali. — Straż grobów *Ludwika XVI.* i *Maryi Antoinetty*, powierzoną została przez króla Xdzu *Verneuil*, zakonnikowi ś. *Benedykta* dawniéyszego opactwa w *S. Denis*, a teraz proboszczowi w témże mieście.

---

2 Marszałek Gubernii Litewsko-Wileńskiéy i Kawaler, niżéy podpisany, zamiarem ochronienia obywateli w następnych miesiącach, od podobnych rekwizycyów, jakie się wyciągały od ziemi na wyżywienie woyska w miesiącu idącym februarii, w imieniu własnym i téy szlachty, która go upełnomocniła, przyjąwszy kontrakt w Kommissyi Prowiantskiey, na dostarczenie do magazynów Gubernii Wileńskiéy, potrzebnéy ilości prowiantu i owsa, wzywa wszystkich, chociażby i z obcych Gubernii, życzących wchodzić w dobrowolne umowy na dostarczenie do Wilna, żyta na mąkę, jęczmienia na krupy, i owsa, do zawarcia z nim szczególnych kontraktów, ureczaiąc ze swojéy strony każdego, iż podług ceny, o jakie się umówi, płacić będzie natychmiast gotowemi pieniędźmi, i wszelką dogodność dla kontrahentów ofiaruie. — w Wilnie febr. 26 dnia 1815 roku. — Teodor Ropp.

---

2 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, w maiętności Kurklach, w Powiecie Wiłkomirskim, w Sprawie dzielczéy między rodzeństwem; JWW. Krzystofem Starostą Bernatow: Tadeuszém i Antonim Marszałk: Oniksztyn: bracią Hrabiami Platerami, i Anną z Platerów Xiężną Giedroyciową Marszałkową Wileń: siostrą, oraz na domierzenie przez Exdywizyą satysfakcyi kredytorom, Adama i Maryanny z Zabiełłow rodziców, i Ferdynanda zeszłych także Antoniego synów Platerów, po wyszłych już dyllacyach, o czym kilkakrotnie przez awizacyą w gazetach było ogłoszonym, dopiero po odbytych od Konsukcessorow i od niektórych Kredytorów głosach produktowych, i po oprzysiężonéy przéz stawaiące Strony komportacyi, na żądanie tychże Stron dla przygotowania się do usposobienia głosów replikowych czas użyczaiąc, Sądy swoie na dzień 22 następuiącego miesiąca marca odroczył, oraz licytacyą wszelkiego ruchomego maiątku od dnia 24 in fundo Kurkl w następnym też mcu marcu począć się maiącą determinował, w jakowym z odkładu terminie zjechawszy, że już bez zwłok i odkładów pod amissyą na niestawaiących, Sprawę do namowy do kontynuowania jak nayrychley przedsięwezmie, o tym przez awizacyą w gazetach do powszechney wiadomości po trzykrotnie i ostatecznie ogłasza — Dat Roku 1815 mca februarii 21 dnia. — Michał Wawrzecki Podkomorzy b. Brasł. Jakób Towiański b. Pisarz Ziem Pttu Wileń: — Ignacy Brzozowski b. Sędzia Grodz: Brasław

---

2 W Imieniu wszystkich Kredytorów maiących lokacye z Dekretu Exdywizor: na kamienicy po-Jocherowskiéy, podaie się do wiadomości: iż taż Kamienica pod Nrem 198 w mieście Wilnie na Zamkowéy wielkiéy ulicy sytuowana, od terminu 23 aprila roku idącego 1815 iest do wypuszczénia w arędę roczną, ktoby zatem życzył wziąć pomienioną Kamienicę w arędę, tedy dla zrobienia umowy i zawarcia kontaaktu, ma się udać do niżéy podpisanéy maiącéy nad tąż kamienicą administracyą, za Dekretem Exdywizor: massy Jocherowskiey, mieszkaiącéy we własnym domie pod Nr. 110 na Zamkowey wielkiey ulicy na przeciw Kardynalii sytuowanym. — Datt roku 1815 februarii 19. Zuzanna Lachowiczowa Sekret: b. D. P.

1 Kancelarya Sądu taxator: Exdywizor: na rozdział maiątku Star: Tobiasza i Złotki Abrahamowiczów Ryttow, Obyw: Wileńskich ustanowionego, interessuiących zawiadamia, iż pomieniony Sąd Exdywizorski, jako w terminie przez pierwszo zjazdowy dekret oznaczonym, dnia 1 marca 1815 roku, do kamienicy Staroz: Ryttow w Mieście Wilnie na Rudnickiéy ulicy pod Nrem 282 leżącéy, w komplecie zebrany, na powtórny ostateczny do rozprawy termin juryzdykcyią otworzył, a za zgodą stron przytomnych, sądownictwo z przeniesieniem Juryzdykcyi do Powiatowego Sądowego domu, za Zamkową bramą sytuowanego, do dnia 8 teraźn. mca prorogował — Zeby więc wszyścy Kredytorowie i pretensorowie Star. Ryttów, jako w ostatecznym terminie sub amissione causæ do jednoczasowéy rozprawy łączyli się i niewiadomością nie zasłaniali się, a Debitorowie byli uwiadomionemi, że etiamsi w ich niestanności, oczewisty nastąpi wyrok, a zatym przydarzyć się mogące niedogodności, własney winie przypisać będą powinni, z takowym ostrzeżeniem niniéyszą podaie awizacyą —

---

1 Niżéy podpisany będąc zaięty Monarszemi podradami, i mogąc się czasem oddalic z Miasta Wilna, ażeby pod niebytność moją od ludzi chciwych na cudze dobro, a osobliwie dla tego, iż wczasie oddalenia się w Xięztwo Warszawskie przeszłych lat wiele obligów i dokumentów już zapłaconych poginęło, nie był niewinnie processowanym, wzywa wszystkich maiących w swym ręku jakiekolwiek bądź summowne inskrypcye, karty, wexle, od niżéy podpisanego wydane, ażeby one zaiawiwszy w Magistracie Wileńskim, z onemi do niżéy podpisanego dla odebrania za słusznemi i sprawiedliwemi, satysfakcyi od daty niniéyszéy awizacyi w przeciągu czterech niedziél, do domu własnego niżéy podpisanego w Wilnie na Rudnickiéy ulicy pod Nrem 286 sytuowanego. Ktoby chciał dom ten zaarędować od S Jerzego, zechce się widzieć z niżey podpisanym mieszkaiącym w tymże domu. Aron Cwiling z Brześcia Litt:

---

1 Kamienica w Wilnie na ulicy Szklanney położona, iest do Zastawienia za rubli 4,500. Ktoby życzył sobie takową summę bezpiecznie ulokować na pewnym procencie, raczy zgłosić się do Strumiłły Tyt: Sowietnika, mieszkaiącego w domu własnym na Rudnickiey ulicy.

---

1 Kontraktem arędownym sześcioletnym w roku 1811 junii 24 dnia WW. Jerzemu i Maryannie Wersockim, Kap. b. woysk Poll. na dobra JW. Oktawiusza Graffa de Choiseul Goufier, aktualnego Kamerhera, i kawalera, Pawłow zwane, w Pcie Wileń. sytuowane, danym, w *Dziesiątym* Punkcie wyrażono, iż przed terminem, Tenutorowie mogą bydź depossydowani. — Bezwzględni Dzierżawce łamiąc wszystkie prawa arędownego punkta, różnemi sposoby niszczą włościan i puszczę dezolują, budowy, jak otym w czasie zrobione daie wiedzieć oświadczenie, i rozwinięty w Grodzie Wileń. proceder. — Takowe nadużycia tym występnieysze, że są w takim spełniane majątku, na którym JW. Graffa Komandorya oparta. I dla tego nie są i bydź nie mogą pewni Wersoccy, do zamierzonego czasu, swoiey, posessyi, jednakże jak daie się słyszeć, innym oną deklarnią subarędować osobom; na co w prawie swym nie maią danego pozwolenia. — skutkiem więc tego w kontrakcie punktu, że Wersockim, jako nadużywaiącym, iż oni wkrotce będą musieli z dóbr Pawłowa ustąpić, JW. Graff zapowiadając, każdego obok zawiadamia, ażeby nikt z niemi w żadne o posessyą tychże dóbr Pawłowa, nie wchodził układy: inaczey stratę ztąd wynikaiącą własney przypisze winie. — Podpisuię się jako Plenipotent i uproszony — Hieronim Pietkiewicz Adwokat Sądu Gł.

---

1. Folwark Kieydzie mil 3 od Wilna na trakcie Lidzkim, nowo porządnie zabudowany z Austeryą, 3ma Karczmami i fabryką Dachówki, ma obszerności w jednym obrembie włok 48 mor. 6, a puszczy towarney nad rzeką Mereczanką włok 23 chat gruntowych 11 osiadłych, a 5 do osadzenia pustych.

---

1. Przypadła scheda z Exdywizyi maiętności Krayska JWW. Brończów w Gubernii Mińskiey w Powiecie Wileyskim położonego, na JW. Badeniego Radcy Stanu Xtwa Warszawskiego, zawieraiąca gruntu włók 3 morgów 10, lasu włoka 1 morgów 6, chat poddanych dwie. Życzący nabyć pomieniony Folwark lub schedę, ma się udać do W. Jerzego Gutta w domu własnym na Zamkowey ulicy mieszkaiącego.

---

1 W Skutek Dekretu Sądu Głównego Litt: Wileń: Departamentu 2go. w roku przeszłym 1814 mca 8bra 7 dnia nastałego, Sąd taxatorsko Exdywizorski w terminie przez tenże Dekret ożnaczonym dnia 7 9bra do maiętności Łubianka zwanéy, w Pttcie Oszmiańskim leżącéy, dziedzictwa W. Felicyana Bienkuńskiego Szamb. byłego Dworu Poll: zjechawszy, spełniaiąc reguły Remissy maiętność Łubiankę pod swoią administracyą zaiął, kopiią z Spraw i komportacyą w celu wyjaśnienia funduszów pod konkurs idących, jakoteż ilo-

ści kredytów i pretensyów na Wch Kuratorach i samym Dziedzicu Felicyanie Bienkuńskim Szamb. jak równie na wszystkich stawaiących i niestawaiących Kredytorach i jakiegokolwiek gatunku pretensorach, komportacyą wszystkich a wszelkich dowodów fundusz lub pretensye do onego wykazuiących. pod rejestrem i datami do Kancelaryi Ziemskiéy Pttu Oszmiańskiego na dzień 1 maja teraźnieyszego 1815 roku z persystencyą sześcio niedzielną, z wolnym mówieniem o jurament w następuiącym przypadnieniu Sprawy na wierność komportacyi przeznaczył, Komornikom wyznaczonym dokładny wymiar uczynić polecił, i Sądy swoje taxatorsko Exdywizorskie do dnia 1go 7bra bieżącego roku odroczył, w którym terminie do oczewistey rozprawy przystąpić zadeklarował — A przeto iżby wszyscy wierzyciele i pretensorowie W. Feliciana Bieńkuńskiego w wspomnionym wyżey terminie do Sądu Exdywizorskiego sub amisione rei stawali, Kancelaryia tegoż Sądu z obowiązku na siebie włożonego przez ninieyszą Awizacyią w Gazecie Kuryera Litewskiego pomieszczoną ma Honor zawiadomić.

Jan Sakowicz Regent Exdywizorski —

---

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w skutek Dekretu Sądu Gł. Lit. Wileń. wtórego Departamentu w roku 1814 msca xbra 18 dnia między Kredytorami zeszłego Andrzeia Houwalta, a jego Sukcessorami i ich Opiekunami nastałego w terminie oznaczonym, toiest dnia 4 febr. teraz. 1815 roku ad fundum maiętności Rubna w Pcie Wileń. położoney z jachawszy, spełnił inwentacyą, ustanowił administracyą, nad tymże maiątkiem — Na wszelkiego tytułu Kredytorach i Pretensorach do massy funduszu zbiegaiących się i przeciwnie do teyże massy zawiniaiących lub wyświecić oną zdolnych Debitorach komportacyą, w ciągu tygodnia jednego, począwszy od dnia pierwszego aprila terazn. 1815 roku do kancellaryi Ziem. Ptu Wileń. pod winami sprzeciwieństwa spełnić się powinną udecydował, persystencyą sześcio-niedzielną zamierzył — Komornikom wymiar spełnić polecił na zjazd ku oczewistey rozprawie dzień 15 9bra oznaczył, w jakowym czasie, iżby wszyscy Wierzyciele i Pretensorowie zeszłego Andrzeia Houwalta do Sądu Exdywizorskiego jawili się sub amissione rei zastregł, o czym kancellarya Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego, strony interessowane przez ninieyszą awizacyą zawiadamia.

Jan Sakowicz Regent Exdywizorski.

---

1. Niżey podpisany w roku ominionym od Szlachetnego Piotra i żony jego Ciszków, nabywszy wiecznością kamienicę w Miescie Wilnie pod Nrem 103 położoną jedynie dla pewności ewikcyi wybytey własności, oraz dalszych ciężarów ręcznego zawinienia summę rubli srebrnych 5000 z terminem opłaty za lat cztery u siebie pozostawił, poczém, gdy już wybycia połowy takowey kamienicy ze stopnia zeszłey Ciszkowey przez potomków oney zaprzeczonym zostało, oobok tego nad długi tabellą wyrażone, a przez niżey podpisanego płacone, dalszych duża liczba okazuie się, przez jakowe wydarzenie, gdy nadal ma sobie zapowiadaiące się wielkie szkody i straty z tych powodów, przez ninieyszą wszech w obce komu o tém wiedzieć należy zawiadamia się i razem zastrzega się, iżby ani w całości, ani w części na pomienioną summę Obligu wydanego nikt Aktorstwa nienabywał, ani też na tey pewności nikt naymnieyszey summy Szlachetnemu Ciszkowi nie kredytował, gdyż wszelkie straty ponieść się mogące sobie tylko samemu przypisać będzie winien. Jankiel Josielowicz Jogieksa

---

2 W Gubernii Grodzieńskiéy, w Powiecie Nowogrodzkim, oimilę od miasta Powiatowego i tyleż od rzeki Niemna, przedaie się Folwark Sieliszcze, maiący dymów dwanaście, w których dusz męzkich 30 i żeńskich tyleż Usiewu dwornego pod żytem morgów 40, pod jarzyną 20, Siana ukasza się corocznie wozów 100. Zabudowanie Folwarczne, Stodoły i Spichlerze dobre. Ogrod fruktowy i jarzynne. Aręda karczemna czyni dochodu zł 240. U włościan uprzęż wołowa i konna w komplecie, gruntów i paszy oraz siana dostatkiem nad rzeką Swiciezią. — Ktoby chciał takowy maiątek nabyć, może się o niego umawiać w każdym czasie z W. Ignacym Hacickim Regentem Grodz. Nowogr: mieszkaiącym w Nowogrodku.

---

2 Podaie się do wiadomości, iż w Orangeryi Strumiłły za Rudnicką bramą, za domem Zawela położoney, znayduią się w każdym czasie do przedania rożne rośliny treybhauzowe, oranzeryowe i ogrodowe: oraz w wazonach kwitnące roże, lewkonie pełne w różnych kolorach, fiałki, rezedy, hortensye, cybulki kwiatowe holenderskie, jako to: hyacynthy, narcyzy i tulipany pełne, tuberozy, renunkuły i anemony etc. etc etc. Nasiona ogrodowe i rożnych kwiatów.

Maiątek Mironim, i Dziadkowicze: do WW. Rostockich należny, w Pttcie Słonimskim położony, przez wyrok Remmissyiny Sądu Głłgo 2go Departamentu Guberń. Grodzień wr. 1814 8bra 5 dnia zapadły, przeznaczony został, na taxę i Exdywizyą: pro Instantia W Franciszka Rostockiego Sędziego Granicznego Słonim. i przytym, teyże Exdywizyi iest poruczony dział pomienionego maiątku między WW. Rostockich, jak równie załatwienie kwestyów z WW Juniewiczami idącemi pretensorami do Mironima, w rzeczy na kompromis niegdyś opisaney — Urząd Exdywizorski spełmaiąc

prawidła Dekretem Remissyynym, Sądu Głównego sobie poruczone, w terminie z obwieszczenia przypadłym, dnia 3 febr. 1815 r. do rzeczonego maiątku w komplecie z osób trzech złożonym (przy znaydywaniu się Deputata ze strony duchowney co do Kategoryi XX. Bazylianów Byteńskich odkomenderówanego) zjechawszy. Akt Exdywizyi rozpoczął, i przez naznaczenie administracyi komportacyi wymiaru, jako też aktów inkwizycyi, kalkulacyi, i weryfikacyi, po tradycyinych, a następnie administracyynych Possessorach, czynność w pierwszym zjezdzie właściwą, zupełnie załatwił. — dla spełnienia uznanego wymiaru, i determinowaney komportacyi, oraz dla ostatecznego tey Exdywizyi ukonczenia, zjazd powtórny do dnia 10 augusta 1815 roku odłożył — a że wyż rzeczonym wyrokiem Remmissyynym, Sąd Głłny 2go Depart. dla wszystkich Kredytorów i pretensorów do maiątku WW. Rostockich przychodzić mogących, jednoczasową rozprawę w tey Exdywizyi naznaczył, i wszystkie procedera ze wszystkich Juryzdykcyów z temiż Rostockiemi rozpoczęte wyiął, i one jednemu Urzędowi Exdywizorskiemu ku rozsządzeniu oddał, a to sub amissione wszelkich pretensyi, ktoby do tey Exdywizyi nie przychodził, przeto powodem takowego wyroku 2go Departamentu, Sąd Exdywizorski, wszystkich kredytorów i pretensorów do maiątku WW. Rostockich Mironima i Dziadkowicz przychodzić mogących, przez ninieyszą trzykrotną awizacyą zawiadamia, iżby w terminie powtórnego zjazdu, to iest 10 augusta 1815 roku. ciż wszyscy kredytorowie i pretensorowie w maiątku Mironimie mil 2 od Słonima położonym z dowodami, pretensye i należnoście realizować mogącemi, nie zawodnie stawili się. a kto z wyrazonych Kredytorów lub pretensorów, w terminie 10 augusta na zjazd powtorny naznączonym, i przed ostatecznym Sprawy wzięciem do namowy, u Sądu Exdywizorskiego nie stanie, i dowodów ku wsparciu swey pretensyi, lub też należności nie złoży, ten wiecznemu upadkowi cały swóy interes podda i na zawsze utraci prawo dopomnienia się satysfakcyi w onym, ostrzega się. Takowe ogłoszenie mocą poruczenia Sądu Exdywizorskiego urzędownie podaiąc podpisuię. Józef Witkiewicz Ziemski i Grodzki Pttu Puczań: oraz Exdywizorski Sądowy Regent.

---

2. Niżey podpisany na mocy zaniesionego manifestu w Sądzie Grodzkim Wileńskim pod dniem 3 miesiąca febiuaryj roku teraźnieyszego na W. JP. Wincentego Nowickiego Adwokata Powiatu Wileńskiego i wydanych po Jego Pozwów do Sądu Ziemskiego Wileńskiego o powrót Papierów i zrzekaiąc się Plenipotentowania w interessach moich, i cofaiąc mu wydaną Plenipotencyą i wszelkie postanowienia, ostrzegam Publiczność, ażeby Debitorowie moi nieopłacali temuż W. JP. Nowickiemu żadnych summ, i układów żadnych o też summy i dalszy móy maiątek z nim nieczynili; takowe moie ostrzeżenie czyniąc, one własną moią ręką podpisuię.

Jan Korkuć Szamb. b. D. Pol:

---

2. 1815 febr. 22 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizor. massy JWW. Wołodkowiczów Mar. Guber. Mińsk. po wysłuchaniu Głosów Produktowych, tak samychże JWW. Wołodkowiczów, jako też, stron niektórych, gdy dalszych Kredytorów stawaiących przed sobą nie widzi, zaiął się tymczasem czynnościami, Wyrok oczewisty poprzedzającemi, za tym aby od dnia 15 marca, wszyscy Kredytorowie oboyga JWW. Wołodkowiczów z dowodami jak nayśpiesznie stawali, powtórnie zawiadamia, niemniey ostrzega wszystkich Kredytorów JW. Mar. Wołodkowiczowey, iż gdy ukazem Rządowym Sekwestracya Hrabstwa Illii za dług bankowy z ominionych rat, tak kapitału, iako też procentu w załegłości na rubli assygn. 20.251 kpp. 67 i puł wynoszącego jest zapowiedziana, przez co w satysfakcyi tymże Kredytorom, staćby się mogło zamitrężenie, zapobiegaiąc przeto temu, celem iedynie uspokoienia powyższey załegłości bankowey, za zgodzeniem się niektórych Kredytorów obecnie znayduiących się, postanowił, aby od przynoszących się pretensyów ciż Kredytorowie JW. Wołodkowiczowey, od rubli 150 srebr. rubli 3 srebr. przy produkowaniu pretensyów do Sądu tegoż wnieśli. Jakowa ilość, że z massy teyże JW. Wołodkowiczowey bonifikowaną będzie, zabespiecza. Dat ut supra w Łazdunach. Józef Kuczewski Prezes Exdywizyi. Wincenty Szukszta Exdywizor. Stefan Gieczewicz Pisarz Grodz. Ptu Wileń. Exdywizor. Ignacy Kłoczkowski Prezydent Dyneburg. Exdywizor. Ignacy Chomski Sędzia Ziem. Wileyski Exdywizor. Leonard Krzywkowski Szamb. Exdyw. Reg.

---

3 Zszedł z tego świata, w Gubernii Mińskiéy, Powicie Boryssowskim, we Mścizu 27 grudnia zeszłego roku, Xiądz Franciszek Placyd Przetocki Prałat Kanclerz Kapituły Mińskiey, powszechnie żałowany od wszystkich, jako mąż pełen religii, moralności, i gruntownego oświecenia. Testamentem swoim przed trzema miesiącami własnoręcznie napisanym, całkowity swóy maiątek summowny, oraz sprzęt wszelki różnym zupełnie ustronnym rozpisał, i nas do Exekutorstwa wezwał i obowiązał. Spełniaiąc tę zaufania i przyiaźni powinność, że do rozdzielenia, i każdemu zapisanych summ oddania na dniu 8 mca Marca teraźnieyszego roku w Mińsku przystąpim, wszystkich pretendentów i Sukcessorów, słowem mogących jakąkolwiek rościć pretensyą do maiątku zeszłego Xiędza Prałata Przetockiego, przez trzykrotną w Kuryerze Litewskim publikatę uwiadamiamy. — Datt roku 1815 mca februarii 8 dnia. — Józef Slizień Marszałek b. Pttu Boryszowskiego. — Adam Chocianowski Sędzia Granicz. Borysowski Exekutor. — Xiądz Gabryel Zychowski Pleban Dziedziłowicki Kanonik Miński.